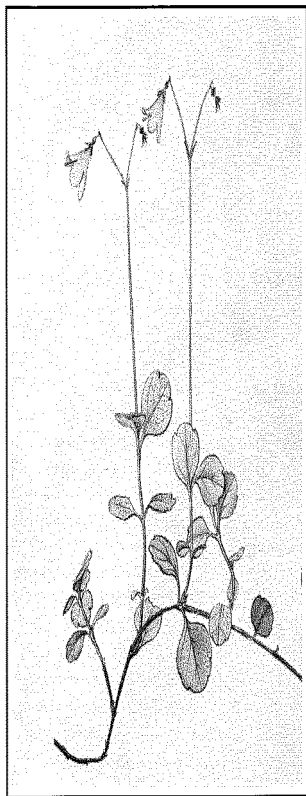
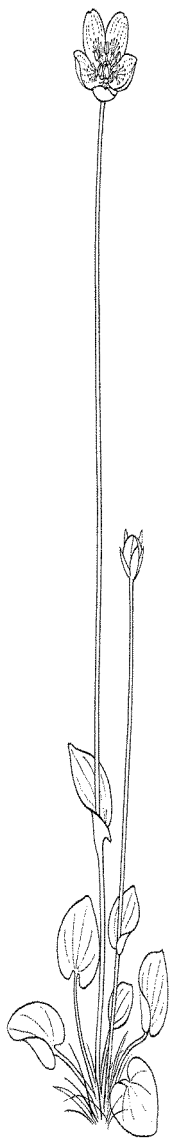

PARNASSIA

Nr 1 2006

Föreningen Smålands Flora

PARNASSIA

Medlemsblad för Föreningen Smålands Flora Årgång 19 2006 nr 1

ISSN 1404-3785

Adress: c/o Allan Karlsson; Liljeholmsvägen 6; 575 39 Eksjö

Plusinfo: 66 29 27 – 3

Org.nr: 827001–1672

Prenumerationsavgift för år 2006 är 50 kr

Styrelseledamöter i Föreningen Smålands Flora 2005–2006

Ordförande	Allan Karlsson; Liljeholmsvägen 6; 575 39 Eksjö tel. 0381 – 104 16; e-post: allan.karlsson@adress.eksjo.com
Vice ordförande	Margareta Edqvist; Syrengatan 19; 571 39 Nässjö tel. 0380 – 106 29; e-post: margareta.edqvist@telia.com
Sekreterare	Åke Widgren; Ronnebygatan 10; 371 32 Karlskrona tel. 0455 – 31 17 41; e-post: ake.widgren@k.lst.se
Kassör	Göran Wendt; Högstorpssvägen 142 B; 352 42 Växjö tel. 0470 – 227 33; e-post: gowe@telia.com
Redaktör	Åke Rühling; Humlekärshultsvägen 10; 572 41 Oskarshamn tel. 0491 – 771 61; e-post: ake.ruhling@telia.com
Övriga ledamöter	Tomas Burén; Adelgatan 11 C; 393 50 Kalmar tel. 0480 – 251 89; e-post: tomas.buren@netatonce.net John Christofferson; Villa Vibo, Långemåla; 570 76 Ruda tel. 0499 – 300 06; e-post: john.amo@tele2.se Thomas Karlsson; Skogsvägen 46; 122 63 Enskede tel. 08 – 649 15 69; e-post: thomas.karlsson@nrm.se Barbro Otterstedt; Högabergsgatan 12; 331 41 Värnamo tel. 0370 – 104 36; e-post: barbro_mats@hotmail.com Hans Thulin; Malmgatan 1; 562 42 Taberg tel. 0707 955 434; e-post: hans.thulin@svipnet.se
Redaktör Parnassia	Jan-Erik Hederås; Tyringegatan 21; 252 76 Helsingborg tel. 042 – 14 03 91; e-post: je.hederas@telia.com

Omslaget visar till vänster slätterblomma *Parnassia palustris*, tecknad av Bo Mossberg, och till höger linnea *Linnaea borealis*, tecknad av Andrea Lindberg för Veit Wittrocks stora linneamografi, tryckt i *Acta Horti Bergiani* volym 4, 1907. – Vem fotograferar den bästa linnebilden för omslaget till *Smålands Flora* 2007?

Det första inventeringslägret

NADJA NIORDSON

Inventeringarna för smålandsfloran har varit en stor källa till glädje och berikat mig på många sätt, inte bara i fråga om växtkännedom. Efter 21 inventerade rutor är minnena många, men klarast lyser kanske den allra första inventeringsveckan. Jag var lite orolig för hur det skulle gå för mig bland allt kunnigt folk och lovade min dotter, som just då befann sig på kurs utomlands, att skriva och berätta om allt.

1979-07-02

Hej !

Du ville ha en utförlig rapport om mina äventyr i smålandsskogarna. Här kommer den:

Söndag 24/6

Som du vet, körde jag upp till Vimmerby i sällskap med John Kraft. Resan gick utan vidare äventyr och vi såg en och annan trevlig blomma i vägkanterna under pauserna. Vädret var fint och vi hann t.o.m. med en liten avstickare till min kära lilla kyrka i Granhult. Tyvärr hade de nyss restaurerat interiören och färgerna lyste alltför klart och starkt, tyckte jag. Där var som vanligt fullt av tyska turister (hur kan det vara så att just tyskarna är så väl informerade om denna lilla pärla till kyrka?).

Vi anlände till vandrarhemmet omkring klockan halv sex. Då hade redan alla andra deltagare i inventeringslägret kommit och befann sig ute på gården.

Jag välkomnades av drivkraften och organisatören i det hela, Thomas Karlsson, en leende ung man i shorts.

Så presenterades jag för familjen Snogerup: pappan var knuten till universitetet i Lund och visade sig vara en mycket rar och försynt man, till 100% upptagen av växter.

Fru Snogerup var lika uppsluktad av botaniken och eftersom jag inte var någon *Odontites* (hennes specialitet) ägnade hon mig inte många blickar.

Junior Snogerup, 14 år, var långbent och litet fnissig som de flesta tonåringar, f.ö. en mycket rar pojke.

Vidare hälsade jag på en lärare från Hässleholm, som lyckades se tvärs igenom mig. Senare insåg jag att han skulle ha fäst blicken på mig bara om jag varit

Inventeringsgruppen 1979 i Vimmerby. Stående från vänster Nadja Niordson, Birger Danielsson, Tord Holm, Bengt Lundgren, Maja-Lena Nilsson, Eva Winqvist, Lars och Sven Snogerup, Aage Pedersen, John Kraft. Hukande Thomas Karlsson, Jonas Linse, Bodil Karlström, Signe Karlsson, Britt Snogerup och (bakom Britt) Elsie Ajde. – Foto Vimmerby Tidning.

någon sällsynt art länke e.d. (små skruttiga växter som han studerade i detalj och kände varje knorvla på).

Därefter en synnerligen minimal äldre dam vid namn Elsie Ajde, som var tandläkare till yrket, men fanatisk botanist och särskilt intresserad av olika starrarter. Hon plirade på mig genom ett par randiga glasögon. Fick senare veta (och erfara) att hon hade ett synnerligen begränsat synfält, men i gengäld måtte hennes blick varit koncentrerad som en laserstråle, för hon var i stånd att utskilja de ynkaste små strån av någon speciell art i de stora tuvorna på vidderna av gräs och starr.

Så en synnerligen hurtig dam med mycket kortklippt grått hår, från Ystad. Amatör, men helt botanikfrälst, åker på alla tänkbara exkursioner som anordnas av svenska, danska, norska etc. botaniska föreningar norr om ekvatorn, såvitt jag kunde uttröna. Hon var trevlig att prata med och verkade dessutom ha en hel del humor.

Plötsligt dök det i samlingsgruppen upp en varmt leende människa. Det befanns vara Thomas Karlssons mamma, som, enligt vad hon själv blygsamt sade, genom sonen fått en hel del blomkunskap och växtintresse. Det var en fantastiskt snäll och rar människa som var mycket mån om att jag aldrig skulle känna mig "utanför" när specialisterna fördjupade sig i diskussioner om detaljer.

En jättebamse dök upp och skakade, bokstavligen, LABB. Det var den danske deltagaren – en kraftig karl som drack kaffe hela dagen utan avbrott. Han hade även andra sympatiska drag – det visade sig att han var nästan lika ivrig amatör-ärkeolog som amatörbotanist och brukade delta i diverse utgrävningar i Danmark i trakten kring Esbjerg där han arbetade som civilingenjör. Hela hans semester brukade gå åt för sådana aktiviteter och hans familj hade för länge sedan gett upp försöken att protestera. Han var mycket kunnig och hade många synpunkter på bestämningen av växter och förorsakade flera diskussioner genom att använda en dansk bestämningsnyckel i tveksamma fall, i stället för den norska Lid, som vi körde med (omfattar även svenska växter, men är skriven på landsmål, med resultat att våra samtal bemängdes med diverse märkliga ord).

Till sist "flickorna", två unga biologistuderande i din ålder som inte hade en aning om blommor, men som var energiska och ivriga att lära. Dessutom deras jämnåriga kompis Jonas, likaså utan några som helst kunskaper i botanik, tystlåten, iakttagande, och med en stor portion humor. Hans sätt att tala var på pricken som Åke Arenhills och han kom med lika träffande och roliga, oväntade kommentarer.

Detta var alltså sällskapet och jag behövde samerligen inte oroa mig för att falla ur ramen på grund av oredig frisy, stor näsa eller andra brister i det yttre...

Efter inskrivning på vandrarhemmet (jag fick dela rum med "flickorna") begav vi oss in till stan för att äta. Allt var stängt utom kinesrestaurangen "Shanghai". Hur i all världen kommer en kinesfamilj på att etablera sig i VIMMERBY? Det var ett ganska billigt ställe med rikliga portioner av god mat – ett 40-tal olika rätter på matsedeln.

På kvällen samlades vi kring en kopp kaffe och delades upp i grupper om 3 eller 4. Det var ju tur för mig att jag haft John Kraft med mig i bilen (han är ju kolossalt kunnig), för så hamnade jag lyckligtvis i hans grupp tillsammans med Elsie Ajde. Därefter drogs det lott om rutorna, 5 x 5 km. Det skulle så småningom visa sig att vi hade haft ganska god tur, för vi fick en riktigt "fin" och intressant ruta. Så drog man upp riktlinjer för arbetet: vi skulle varje dag ägna oss åt samma typ av biotop i de olika rutorna för jämförelse på kvällen. Första dagen skulle ägnas åt "gårdar och odlingslandskap".

Måndag 25/6

Klockan sex var det rejeljt och full fart i köket där smörgåsar breddes, kaffe, te och andra bryder kokades för dagens behov. "Flickorna" excellerade i olika "hälsoteer" som ibland luktade pyton, tyckte jag. Samling skulle ske på kvällen klockan sju, och det var samma program varje dag, så du må tro att jag motionerat !

Redan vid sjutiden var vi ute i vår ruta. Så tornade dessvärre molnen upp sig och det öste ned. Jag var ju väl skyddad i min regncape, men det kunde inte undvikas att det så småningom rann ner vatten i stövlarna, vilka aldrig lyckades torka efter den påsen – jag hade våta stövlar för resten av veckan, vilket inte var roligt. Visserligen hade jag ett par andra stövlar med, men de är så smala, så jag föredrog mina korta (fuktiga) stövlar med två par sockor i – när man nu skulle gå i dem i 12 timmar. Skor eller sandaler var det inte tal om, för nästan hela vår ruta bestod av myrar och kärr, åar och andra vattendrag, med bara ett fåtal gårdar och en och annan liten hage att pusta ut i.

Början var alltså allt annat än solig – det var faktiskt det värsta regnet vi hade under hela veckan. Men vi strosade på i hållregnet, misstänkt betraktade av diverse urinvinare som vi måste förklara för vad vi höll på med.

Inventeringen gick ut på att man skulle notera alla arter, d.v.s. alla arter som vi lyckades hitta, EN gång. Det gällde alltså hela tiden att hitta en "ny" art och naturligtvis var det ett överflöd nya arter den första dagen. Så småningom höll regnet upp och vi drog oss ut från gårdarna. Det dröjde inte länge innan vi fann den första orkidén, en grönvit nattviol, som skärskådades från alla håll och luktades på. Vi skulle under dagarna som följde finna tusentals sådana – man formligen vadade i orkidéer på sina ställen.

Vid middagstid letade vi upp en torr sten, åt våra smörgåsar och sedan ut igen över stock och sten, eller rättare sagt över tuvor och genom buskage – det var ganska jobbigt att gå och man höll sig inte till några vägar eller stigar.

Halv sex fann vi det var tid att ta oss in till stan igen för att äta – denna gång på Tempo (ryslig mat!) och handla lite bröd och pålägg för nästa dag.

Klockan sju var det samling i källaren som gjorts i ordning åt oss (för att vi inte skulle lorta ner hela vandrарhemmet med alla växter och jord). Där var det varmt och skönt och där skärskådades diskutabla arter, bestämdes sådant som någon var osäker på och – naturligtvis – skröts litet försynt med någon ovanlighet som påträffats. Vi hade inga skrytväxter att komma med första dagen, men låg gott i topp med antal hittade arter, drygt 250. Stor beundran väckte spindelörten (en tanig liten grej med små vita blommor) som Thomas hittat.

Klockan tio var det kaffe och bullar i vandrарhemmets matsal och så litet prat innan man dråsåde i säng, där det inte var tal om att läsa eller tänka på ömmande knän eller ryggar. A propos det så försvann mitt ryggskott helt under bilresan upp. Det var skönt att bara sitta och köra, kanske borde jag ha blivit chaufför till yrket?

Tisdag 26/6

Upp klockan sex som vanligt – och nu skall jag inte trötta dig med detaljerade beskrivningar av allt, för programmet var detsamma varje dag. Men denna dag

var trevlig på många sätt. Dels var det fint väder, dels hade vi fått tips om att det skulle finnas en stor raritet inom vår ruta, rödsysslan. De andra inventerarna var kanske litet avundsjuka, men ingen trodde riktigt på att vi skulle hitta den – tjugo-fem kvadratkilometer är i alla fall en del att leta i.

Det hade sagts att någon i någon av gårdarna kände till växtplatsen, så vi började med att leta efter den personen. På första gården tittade husfrun oförstående på oss och berättade att det fanns "gott om liljekonvaljer i skogsbrynet" ... På nästa gård trampade John i klaveret när han tilltalade en man som höll på att meka med traktorn, med "farbror". – "Farbror kan du vara själv!" fnös mannen, som var avsevärt mycket yngre än John. – "Jag vet inte vad ni pratar om!"

Inte heller vid nästa hus ville man förstå vad vi menade med vår sällsynta växt och det började kännas lite hopplöst när vi körde upp till den sista gården i rutan. På gödselstaden stod en gubbe sysselsatt med att lägga ut plankor. Vi klafsade fram i utkanten av gödselberget, John förklarade återigen vilka vi var och att vi letade efter en ovanlig blomma "ganska hög... så här... med stora rosa blommor". "Mycket sällsynt", tillade han alltmedan mannen tyst betraktade oss. – "Menar du *Cephalanthera rubra*", sade han till sist och vi bara gapade och kippade efter andan. Jovisst, vi hade träffat på rätt person och snart ledde han oss in i en tallskog, på en skogsväg med en ridå av örnbräken i väggkanten. Han böjde några av ormbunkarna åt sidan och där stod den. Stor, praktfull och ändå så skir och gracil. Vi räknade in 24 blommande exemplar, fotograferade, beundrade.

Nu hade halva dagen gått och vi slog oss ned med vår matsäck intill de nästan exotiskt sköna blomstren. Sedan vi vilat en stund besökte vi ett kärr som vi fått tips om "fullt av orkidéer". Där fanns också många andra växter och det blev flera nya arter att notera. Det blev mycket att skriva för Elsie, som hade hand om bokföringen. Efter två timmars klufsande och klafsande i tuvkärr och bäckdrag kom vi till en torrare kulle. "Det vore väl kul om vi också kunde hitta spindelörten", tyckte John. Som vi letade och glodde! Och där, jag hade tur, där stod ett utblommat exemplar.

Den lilla halvvisna individen noterades med glädje. Senare skrottade vi åt det minnet, för det visade sig att längre ner mot ån var varenda torrbacke översållad med spindelört, så det var då inte någon sensation i den här trakten.

Vi hittade naturligtvis många andra trevliga växter, bland annat den något ovanligare orkiden brudsporre – precis som med spindelörten ett exemplar som beundrades och fotograferades, och sen, ett par steg längre bort, bara mängder av samma orkidé. Dagens "clou" var i alla fall rödsysslan och det gällde att göra så mycket av den som möjligt vid kvällsgenomgången. Vi avtalade att inte sladdra om fyndet i förväg utan låta det komma som en bomb.

Då genomgången framemot nio led mot sitt slut och någon frågade "Inget annat speciellt att diskutera eller notera?", sade John: "Ja, hur var det nu, Nadja, det var ju förstås också den där som vi hittade i skogen."

"Den där som det bara fanns ett tjugotal exemplar av?"

"Ja, just den där. Och den är ju så ovanlig så man lägger inte namnet på minnet riktigt."

"Du menar kanske Cephalanthera?"

Du må tro att det blev dödstyst och sedan ett glädjetjut. Nästa dag var det folkvandring till platsen för att beundra och fotografera. Vi fick ge beskrivningar och göra många skisser, så att alla skulle kunna hitta platsen. (Innan vi för hem, sista dagen, var John och jag ute och "klappade" rödsysslan en gång till och kunde nöjt konstatera att inget exemplar hade trampats ner eller försvunnit.)

Onsdag 27/6

Nu började det bli sparsammare med noteringar eftersom vi redan hade sett de flesta växterna i vår ruta. För att möjligen hitta något nytt, valde vi en sjö i kanten av rutan – där skulle det väl kunna finnas en del på stranden.

Det var en förskräcklig terräng att gå i, igenvuxet, nedfallna stammar, gropar, vattenhål, buskar och stenblock. Vi kämpade på i två timmar utan att hitta mer än ett par arter i själva vattenbrynet. Vi gick efter varandra för att röja väg i oländigheten. Just som John, som gick bakom mig, sade: Nej, nu vänder vi, det här ger inget annat än fästingar och skrubbsår" såg jag Elsie (som gick framför mig) ta ett kliv över ett nedfallet träd och under det ett antal små gröna, ynkliga stänglar.

"Titta där!" vrålade jag till, så att Elsie snavade och föll in i ett alsnår av förskräckelse.

"Minsann, här växer korallrot!" höjtade John upprymt. Vi räknade in dussinnet och de små stänglarna med sina bleka blommor beundrades och fotograferades, trots mörkret bland buskar och stenar.

Jag hade överhuvudtaget tur med mig, som du nog insett. Kanske berodde det på min okunnighet, för när de andra fixerade blicken på grästuvorna och letade efter nya arter, svepte jag runt och hittade mera spektakulära ting. Fast, i sanningens namn, varken spindelörten, eller som nu, korallroten, är särskilt spektakulära.

På eftermiddagen sökte vi upp "bergbranter" och hittade ett par ovanligare och många vanligare växter som vi tidigare inte noterat. Vi var nu uppe i över 400 arter och det stod klart att vi skulle få leta ordentligt under de sista dagarna om vi skulle hitta flera.

På kvällen beundrades fyndet av korallrot (två andra grupper hade också hittat den i sina rutor, så den var väl inte alltför ovanlig, men det gällde att ha turen att komma på precis den fläcken där den behagade växa) samt av den lilla nordliga näckrosen, som mycket liknar vår vanliga vita, fast litet elegantare. Vi beslöt oss för att hitta den också i något av "våra" vattendrag.

Torsdag 28/6

Dagen hade reserverats för utflykter i omgivningarna tillsammans med ortens specialist, Birger Danielsson, som visade traktens sevärdheter. Det blev många spännande gräs och många andra växter som jag inte sett förut.

Vi kom tillbaka till vandrarhemmet lagom för att intervjuas, ställa upp oss och fotograferas för lokalpressen, Vimmerbytidningen.

Fredag 29/6

Nu hade vi gått igenom vår ruta ganska ordentligt, utom ett hörn av den och det skulle vi nu ägna oss åt. Vi var ute på gungflyn och det var en syn att se Elsie krypa omkring på alla fyra, letande efter någon starr "som borde finnas här". I allmänhet fann hon också vad hon letade efter, under vilda glädjetjut. Det blev ett och annat fynd den dagen, roligast var väl loppstarran som Elsie med stor ihärdighet lyckades leta upp. Inga sensationer för övrigt, och vi började bli ganska leda på rutan som vi snart kände värenda buske i.

Vid middagstid anlände journalisten Bertil Widerberg på Sydsvenskan, med fotograf. Han känner John Kraft sedan gammalt, så han kom naturligtvis att följa med vår grupp. Dessutom fick han löfte om att resa tillbaka med oss, fotografen åkte redan på lördagen.

Lördag 30/6

Fredagen hade varit en ganska dålig dag och vi hade inte hittat nordnäckrosen. Många av de vanligaste ogräsen saknades också i vår lista, märkligt nog. Det var vi inte ensamma om. Våra rutor som mest bestod av skogar och kärr och mycket litet åker var nästan helt fria från ogräs.

På kartan såg vi några ensliga hus som vi inte besökt tidigare och begav oss dit för att leta efter ogräs. Tyvärr var de fåtaliga landen väl lukade och det som fanns hade vi tidigare noterat.

Ett sista försök, vid det allra sista huset. Befams tillhöra en stockholmare som hade ett gammalt potatisland som inte använts det senaste året. Ågaren hade just flyttat dit för sommaren och ursäktade sig om och om igen för att det såg så skräpigt ut i rabatter och land. Men vilken fröjd för tre medlemmar i Lunds Botaniska Förening! Vår lista berikades med flera arter.

Vi följdes hela dagen av Bertil Widerberg som är mycket botaniskt kunnig, samt fotografen som knäppte det ena kortet efter det andra så snart man böjde sig ner och satte ändan i vådret eller glodde på något smått i en lupp. Då vi hunnit ut i ett stortuvigt kärr (halvmeterhöga tuvor med dyhål emellan som gjorde att man helst måste balansera uppe på tuvorna eller snabba sig med att dra upp fötterna innan man försvann i hålen) började det regna och jag fick kvickt på mig regnkåpan som jag förutseende nog släpat med. En liten blomma väckte mitt intresse och jag lyckades hitta litet fastare mark vid en liten tall där jag kunde stanna till en stund och skärskåda den genom lupp. Knips, knaps - det var förstås fotografen som följt mig i spåren och nu ville han ha flera bilder, så jag fick sitta och glo på den lilla blomman i minst en kvart. Jag kommer nog att drömma om den, så som jag stirrade på den.

Så småningom, utan att hitta något nytt, lämnade vi kärret och fann en vacker liten sjö där det blommade vita näckrosor. De såg onekligen ganska små ut. Kunde det vara nordnäckrosen? De växte precis så långt ut att man *inte* kunde nå dem ens med en lång käpp. John ställde sig på en trädstam som fallit en bit ut i vattnet, men det fattades en halvmeter och han var rädd för att ta överbalansen och plumsa i. Vi försökte med olika grenar och stänger, men nej. Vi gjorde ett sista försök med John ute på stocken, med längsta käppen, och med mig hållande honom i livremmen med ena handen och förankrad i en liten björk på stranden med den andra. Så lutade han sig framåt... lite mera framåt... lite till... björken knakade och knips-knaps, där var förstås fotografen igen. Nåja, det kunde ju ha blivit ett ROLIGT kort för Sydsvenskan om vi båda ramlat i. Det gjorde vi lyckligtvis inte, näckrosen blev infångad och befanns till vår glädje vara den lilla nordnäckrosen.

Ganska nöjda med förmiddagen drack vi vårt lunchkaffe och ägnade sedan några timmar åt att leta efter mosippa eller något annat trevligt i en lavrik skog innan vi satte punkt för inventerandet. Det var lättgången, jag gick på halvfart, men när jag rundade en bergsknalle flög hjärtat upp i halsgropen. Där syntes bakdelen och ett par orörliga ben sticka fram under en gran. En döing! flög det genom mitt huvud. Figuren låg prick stilla, som död, och jag stirrade, stel av förskräckelse. Men så hörde jag det välbekanta knips-knaps... Det var fotografen som låg där, på mage under granen och fotograferade linneor.

En sista kaffepaus på ett torrt ställe under ett par stora tallar och vår inventeringslista renskrevs. Vi räknade ihop till 481 arter, vilket nog kan anses vara ett bra resultat.

Vi var tidigt tillbaka till vandrarhemmet och efter en snabbdusch och genomgång av växtlistorna begav vi oss hem till vår lokale värd, Birger Danielsson, som bjudit oss till sig på kvällen som avslutning på inventeringsveckan. Hade det inte varit för det, hade vi nog rest hem redan på morgonen. Rutan kändes färdiginventerad, John längtade hem till sin trädgård och jag började känna hur det skrapade i halsen av den förkylning som en av flickorna haft med sig och som vid detta laget hade gått runt i nästan hela sällskapet.

Jag körde vår grupp till Birgers hus i Frödinge, fast egentligen var det Elsie tur att köra (vi körde varannan dag) men nu var det mörkt och Elsie synfält var förvisso mycket begränsat. De dagar som hon körde var vi nog inte de lugna och tillitsfulla passagerare vi borde ha varit, för vägarna var ofta oländiga och smala och vi var ständigt oroliga för att Elsie skulle köra av dem eller smälla i något träd intill, för hon hade svårt att se sidorna på bilen – liten som hon var tycktes hon bara nå över ratten när hon sträckte ordentligt på halsen.

Ute hos Birger Danielsson var det svinkallt och jag frös som en hund hela kvällen. Det var säkert där som viruset lyckade få slutgiltigt grepp om mig. På söndagsmorgonen var jag så hes att jag inte kunde få fram ett ljud.

Söndag 1/7

Vi var i alla fall uppe som vanligt klockan sex. Packade och städade upp efter oss och redan klockan sju var vi på väg hemåt. Resan gick snabbt – ända tills det började regna. Då började bilens vindrutetorkare triskas och vi fick göra ideliga pauser för att torka av vindrutan och locka torkarna till att fungera en stund till. Så småningom slutade det i alla fall att regna och efter 5 timmars körning var vi äntligen hemma i Landskrona. John och Bertil steg av i Häljarp och ett par minuter senare låg jag hemma i badkaret och slappnade av efter en helt otrolig vecka. Att bara få basa omkring i markerna utan några plikter, i flera dagar. Det var helt underbart! Och alla trevliga människor som jag fått träffa. Dessutom kommer nog de vackra orkidémarkerna i grönska och solsken att sitta kvar i minnet för all framtid. Liksom nordnäckrosen guppande i sjön, det lilla röda silshåret i kärret, rödsysslans nästan exotiska skönhet eller den lilla korallrotens pinnsmåla stänglar i alskogens dunkel. Det är sådana minnesbilder som man kommer att ta fram då och då och gotta sig åt.

Nadja Niordson; Axel W. Anderssons v. 11 D; 371 62 Lyckeby;

Tel. 0455-140 21; E-post: nadja.niordson@affv.nu

De Vilda Blommornas Dag söndagen den 18 juni 2006

I samarbete med lokala föreningar av olika slag anordnar Svenska Botaniska Föreningen denna dag blomstervandringar på ca 200 platser i Sverige. Kunniga exkursionsledare berättar om hur man känner igen både vanliga och mindre vanliga växter och i vilka miljöer man träffar på dem.

Programmet är i skrivande stund inte klart, och det är fortfarande möjligt att anmäla fler vandringar 2006 till Emma på kansliet, se nedanstående adress.

Information om vandringar kommer att finnas på Svenska Botaniska Föreningens nya hemsida www.sbf.c.se, som släpps den 1 maj. Med hjälp av kartan och programmet kan du säkert hitta en vandring som passar dig och din familj. Alla detaljer får inte plats där, så se dig om efter lokal annonsering.

För ytterligare information kontakta någon av nedanstående:

Emma Wallrup, SBF:s kansli; c/o Växtekologiska avd.; Villavägen 14; 752 36 Uppsala;
tel. 018 - 471 28 91; E-post: emma.wallrup@sbfc.se

Kjell-Arne Olsson; Evavägen 33; 296 32 Åhus; tel. 044 - 24 22 63;
E-post: kjell-arne.olsson@swipnet.se

Ta på lämpliga kläder! Packa fika i ryggsäcken! Ta med flora och förstöringsglas!

Årsmötet 2006

Föreningsårsmötet 2006 kommer att hållas vid stiftets ungdomsgård Gransnäs i Aneby kommun fredag den 30/6 med exkursion i området lördag 1/7.

Gransnäs ligger vid Assjön utefter vägen mellan Bredestads kyrka och Askeryd, karta 7E1j.

Vid Gransnäs bedrivs läger- och kursverksamhet, framför allt konfirmanationsläger. Ett glapp mellan kurserna har gett oss möjlighet att få återkomma till platsen där vi höll vårt årsmöte 1993.

Landskapet är småbrutet med omväxlande skog, odlingsmark och småsjöar. Ett flertal vackra ängsmarker med rik flora har hittats på senare tid och bör kunna bli en del av exkursionsmålen.

Välkommen med din anmälan på blanketten som är bipackad detta nummer av Parnassia.

Allan Karlsson
Ordf.

Vi efterlyser artporträtt till Smålands Flora!

PROJEKTGRUPPEN FÖR SMÅLANDS FLORA

Det mesta är nu under kontroll inför sammanställningen av smålandsfloran, men vi behöver många fler bilder, särskilt till det långa avsnittet med artbeskrivningar. Vi disponerar redan en hel del – varmt tack till alla som bidragit! – men måste ha ett större urval, särskilt av arter som är karakteristiska för Småland eller särskilt intressanta.

Vi ber därför alla växtfotograferande läsare att skicka in sina bästa växtbilder till oss – och, framför allt, *att använda denna sommar till att fotografera så mycket som möjligt för floran!* Skicka oss gärna flera bilder av samma motiv, så att vi har mycket att välja bland. Växterna bör förstås vara fotograferade i Småland. Datum och plats bör anges.

Bilderna kan vara diabilder eller digitala. Om du tar digitala bilder, så måste de vara fotograferade med hög upplösning; tänk på att de kanske kommer att förstoras till en hel boksida!

Materialet skickar du till *Margareta Edqvist, Syrengatan 19, 571 39 Nässjö* så snart som möjligt efter fotosäsongen. Sänd inte digitala bilder med e-post (då blir brevlådan snabbt full) utan för över dem på CD.

Vi har sammanställt en önskelista med de arter som vi särskilt gärna vill ha med. Känn dig dock inte helt bunden av denna: tycker du att vi har missat några arter så är du välkommen att skicka bilder även av dem!

Vi har särskilt beaktat:

- växter som spelade stor roll, praktiskt eller upplevelsemässigt, i det gamla landskapet;
- växter som förekommer i en begränsad del av Småland, särskilt om utbredningen är väl avgränsad;
- växter som ökar starkt;
- växter som håller på att försvinna;
- sällsynta växter, särskilt sådana som är ovanliga också i grannlandskapen;
- växter som har utpostlokaler eller isolerade förekomster i Småland;
- växter som har aktualiserats under inventeringen.

Vi har medvetet inte tagit med så många tillfälliga arter, och vi har heller inte tagit hänsyn till om växten finns avbildad i redan publicerade eller kommande floror för de kringliggande landskapen. Däremot har vi vägt in om växten är estetiskt tilltalande – men några av arterna innebär ändå stora utmaningar för fotografen!

Lummväxter – ormbunksväxter

Cypresslummer <i>Diphasiastrum tristachyum</i>	intressant historia och utbredning
Mellanlummer <i>D. xzeileri</i>	nyurskild, bild som visar skillnaden i habitus gentemot cypresslummer
Låsbräken <i>Botrychium lunaria</i>	växer i välhövad mark, har gått tillbaka och är svår att upptäcka
Safsa <i>Osmunda regalis</i>	mycket karaktäristisk särskilt för syd- och östsmåländska vattendrag
Brunbräken <i>Asplenium aduterinum</i>	klassisk lokal på Taberg
Grönbräken <i>A. viride</i>	sällsynt på två sydliga utposter, annars fjällväxt
Brunbräken x grönbräken <i>A. aduterinum x viride</i>	ytterst sällsynt men frekvent på Taberg (bild som visar skillnaden mot stamarterna)
Mucruta <i>A. ruta-muraria</i>	typisk för murarna i Kalmar stad
Granbräken <i>Dryopteris cristata</i>	sällsynt och minskande, med västlig tendens
Kambräken <i>Blechnum spicant</i>	sydvästlig
Klotgräs <i>Ptilularia globulifera</i>	sydvästlig (både närbild och bild som visar illgrön massförekomst tänkbar)

Sälgväxter – mållväxter

Källblekvide <i>Salix hastata</i> ssp. <i>vegeta</i>	liten totalutbredning, försvinnande, karaktäristisk för översilad mark
Odonvide <i>S. myrtilloides</i>	starkt isolerad sydlig utpost (Vimmerby Lacknevi Manegöl)
Ångsvide <i>S. starkeana</i> ssp. <i>starkeana</i>	svensk sydgräns, växer i gammal slåttermark på sand, tendens väkande
Avenbok <i>Carpinus betulus</i>	sydlig med skarp nordgräns
Spindelört <i>Thesium alpinum</i>	i Sverige nästan bara i Småland
Mistel <i>Viscum album</i>	en av tre stora lokalanhopningar i Norden i Högsby
Alpslide <i>Aconogonon alpinum</i>	vanlig som förvildad i nordvästra Småland
Rosenpilört <i>Persicaria minor</i>	elegant art; hållkar i skärgården, stigar, sjöstränder
Ölandsskräppa <i>Rumex crispus</i> var. <i>oelandicus</i>	längst i sydost, förut dåligt känd
Skogsskräppa <i>R. sanguineus</i>	sällsynt längst i sydost
Grönamarant <i>Amaranthus hybridus</i> ssp. <i>powellii</i>	plötsligt ganska vanlig inkomling, troligen mest med fågelfrö
Lungrot <i>Chenopodium bonus-henricus</i>	gammal gårdsväxt, tidigare grönsak
Blåmålla <i>C. glaucum</i>	gammal gårdsväxt, karaktäristisk för gödselpölarna
Bynmålla <i>C. urticum</i>	gammal gårdsväxt som försvunnit men återkommit på soptippar

Nejlikväxter – vallmoväxter

Bergglim <i>Atocion rupestre</i>	typisk för näringfattiga hållar i NO
----------------------------------	--------------------------------------

Knippnejlika <i>Dianthus armeria</i>	mycket sällsynt, mest i norra Kalmar län
Grusnejlika <i>Gypsophila muralis</i>	mycket sällsynt på fuktig öppen sand, vikande och svårskyddad
Fågellarv <i>Holosteum umbellatum</i>	gärna från Kalmar, där den först upptäcktes i Sverige!
Knutnarv <i>Sagina nodosa</i>	mest i strandängar, i inlandet försvinnande
Sylmarv <i>S. subulata</i>	tidigare ej ovanlig, starkt minskande, endast i väster
Nattglim <i>Silene noctiflora</i>	framför allt ett trädgårdsgräs; ofta obeaktad men ej så ovanlig
Klibbglim <i>S. viscosa</i>	typisk för yttre klippskärskärgården
Väspärgel <i>Spergula morisonii</i>	näringsfattiga hållar, särskilt i öster
Havsnarv <i>Spergularia media</i>	typisk för yttre klippskärskärgården
Bokarv <i>Stellaria neglecta</i>	i Småland sällsynt lundväxt, nu endast vid Jönköping
Sydlundarv <i>S. nemorum</i> ssp. <i>montana</i>	karaktärsväxt för rikare skogar särskilt i södra delen
Blekarnv <i>S. pallida</i>	vanlig och karakteristisk vid kusten i söder; föga uppmärksammas
Dvärgnäckros <i>Naphar pumila</i>	grunda sjöar, mest i SV; svensk sydgräs
Vitsippa x gulsippa <i>Anemone nemorosa</i> x <i>ranunculoides</i>	bild från massförekomsterna norr om Huskvarna
Riddarsporre <i>Consolida regalis</i>	åkerogräs, starkt minskande, väl nu bara kvar vid Gränna
Mosippa <i>Pulsatilla vernalis</i>	betesmarkar, ljunghäls, starkt minskande
Backsippa <i>P. vulgaris</i>	betad grusmark, minskande
Lundsmörblomma <i>Ranunculus casubicus</i>	mycket lokal på höglandet, typisk "smålandsart"
Mellansmörblommor <i>R. fullax</i>	har bildats lokal på höglandet ur lund- och majsmörblomma
Backsmörblomma <i>R. polyanthemus</i>	betesmarkar, bryn, torrlångar, östlig, minskande
Aklejupa <i>Thalictrum aquilegifolium</i>	sydlig skogsväxt med nordgräns i landskapet
Berberis <i>Berberis vulgaris</i>	vacker art med intressant spridningshistoria, östlig
Spikvallmo <i>Papaver argemone</i>	åkerogräs på retur, numera mest i Södra Möre
Klängnunnört <i>Ceratocarpus claviculata</i>	inkommen med tyskt stormfällt virke och naturaliserad
Hälknunnört <i>Corydalis cava</i>	spontan på Skäggenshalvön, kulturhistoriskt intressant på Visingö
Stoknunnört <i>C. pumila</i>	mest vid östra kusten

Korsblommiga - slätterblommegväxter

Mellangyllen <i>Barbarea intermedia</i>	nyinkomling som blivit starkt spridd i ett område söder om Växjö
Sanddådra <i>Camelina microcarpa</i> ssp. <i>microcarpa</i>	gammal kulturföljeslagare, nu mycket sällsynt skräpmarksväxt öster om Vättern
Strandkål <i>Crambe maritima</i>	nyinvandrad havsstrandsväxt
Bergkål <i>Erysimum strictum</i>	sällsynt; i skärgården och i branterna vid Vättern
Vejde <i>Isatis tinctoria</i>	mycket karakteristisk havsstrandsväxt, speciell för östersjöområdet

Vallkrassing <i>Lepidium heterophyllum</i>	inkomling i öster, har ökat starkt under 1900-talet
Bitterkrassing <i>L. latifolium</i>	några lokalgrupper i norra skärgården
Kornådra <i>Neslia paniculata</i>	minskande ogräs i åkrar och trädgårdstäppor
Vattenfräne <i>Rorippa amphibia</i>	sällsynt, östlig art i vattendrag
Vägfräne <i>R. xarmoracioides</i>	nyinkommen växt med stark spridningstendens
Sandkrassing <i>Teesdalia nudicaulis</i>	sydvästlig art, mest på sand
Bäckskärfrö <i>Thlaspi caerulescens</i>	invandrade, explosionsartat spridd sedan början av 1900-talet (gärna bild från begynnande blom, "punschpralliner"!)
Flugtrumpet <i>Sarracenia purpurea</i>	spektakulär, insektsfångande art, planterad och spridd på myrar
Fyrting <i>Tillaea aquatica</i>	sällsynt vid exempelvis reglerade stränder
Slätterblomma <i>Parnassia palustris</i>	rikkärr och översilad gräsmark, spridd i norr men minskande; föreningens symbol!

Rosväxter

Luktsmåbörre <i>Agrimonia procera</i>	i kulturmarkens randzoner, mest i mellersta Kalmar län
Valldaggkäpa <i>Aichemilla subglobosa</i>	vanlig i väster men delvis förbisedd; karaktéristiska blad!
Trubbdaggkäpa <i>A. plicata</i>	ganska sällsynt, nästan bara i gammal ängsmark, förbisedd
Svensk häggmispel <i>Amelanchier confusa</i>	uppscendeväckande invandrade på t ex hyggen
Trollsmultron <i>Dryocallis rupestris</i>	exklusiv art på t ex åsar, i Småland mest i öster
Sträv nejlikrot <i>Geum hispidum</i>	förekommer i landet nästan bara i östra Småland men är där rätt vanlig
Revig blodrot <i>P. anglica</i>	koncentrerad till trakten av Nybro
Grå småfingerört <i>P. subarenaria</i>	karaktéristisk för östra Smålands torra betesmarker, men minskande
Vårfingerört <i>P. crantzii</i>	mest på höglandet, starkt minskande ängsväxt
Bukettros <i>Rosa majalis</i> 'Foecundissima'	typisk gammaldags smålandsros
Flikros <i>R. tomentella</i>	i Sverige sydöstlig, kustbunden, förut dåligt känd
Prunkhallon <i>Rubus spectabilis</i>	förvildad, enda lokalen i landet!
Grönbladsbjörnbär <i>R. muenteri</i>	i Sverige endast i trakten av Oskarshamn
Uknäbjörnbär <i>R. pseudopaludis</i>	i hela världen endast i nordligaste Kalmar län
Västerviksbjörnbär <i>R. vestervicensis</i>	i hela världen endast på Södra Malmö utanför Västervik
Rostbjörnbär <i>R. pedemontanus</i>	karaktéristisk art, speciell för ostkusten
Spetsfingerört <i>Sibbaldianthe bifurca</i>	inkommen, några få svenska lokaler, varav en i Kalmar
Klippeoxel <i>Sorbus rupicola</i>	splitttrad utbredning, i Småland endast på Jungfrun norr om Oskarshamn

Torpspirea <i>Spiraea xrosalba</i>	ej så känd art i spiregruppen, ganska vanlig särskilt i SV
Waldsteinia <i>Waldsteinia ternata</i>	få lokaler i väster, här en rätt gammal introduktion

Ärtväxter – malvaväxter

Harris <i>Cytisus scoparius</i>	buske med praktfull blommig, starkt spridd under 1900-talet
Härginst <i>Genista pilosa</i>	sällsynt, starkt minskande, västlig hedväxt
Vingvial <i>Lathyrus latifolius</i> ssp. <i>heterophyllus</i>	en stor del av de svenska lokalerna finns i mellersta Kalmar län
Sandupin <i>Lupinus nootkatensis</i>	gammal torpväxt, spridd särskilt i västra Småland
Stallört <i>Ononis spinosa</i> ssp. <i>arvensis</i>	starkt minskande på kalrika ängar nära Vättern
Dvärgserradella <i>Ornithopus perpusillus</i>	inkommen, mycket sällsynt i SO; söt växt
Fältvedel <i>Oxytropis campestris</i>	på fastlandet nästan bara i Emådalen
Klöverärt <i>Tetragonolobus maritimus</i>	strandängar i sydöstra Sverige, utmärker kusten vid Kalmarsund
Backklöver <i>Trifolium montanum</i>	typisk för ängsmark i öster men vikande
Ärtvicker <i>Vicia pisiformis</i>	sällsynt i bergbranter i norra Småland
Liten sommarvicker <i>V. nativa</i> ssp. <i>nigra</i>	tidigare föga känd, på ängsmark i öster; blommande massförekomster är praktfulla!
Luddvicker <i>V. villosa</i> ssp. <i>villosa</i>	starkt minskande äkerogräs, nu mest i SO
Svedjenäva <i>Geranium bohemicum</i>	mest på brandfält i öster
Brandnäva <i>G. lanuginosum</i>	på brandfält, sällsyntare än svedjenäva
Flocknäva <i>G. macrorrhizum</i>	prydnaväxt, naturaliserad på två lokaler
Dvärglin <i>Radiola linoides</i>	inte ovanlig i det gamla odlingslandskapet, minskande
Springkorn <i>Impatiens noli-tangere</i>	rika skogar, mest i NV och NO
Jättebalsamin <i>I. glandulifera</i>	invasionsart, har ökat från få till hundratal rutor
Vit kattost <i>Malva pusilla</i>	för ej så ovanlig gårdsväxt, nu sällsynt

Tibastväxter – flockblommiga

Tibast <i>Daphne mezereum</i>	på mullrik jord i höglandet (fotot bör vara från spontan förekomst)
Dvärgjohannesört <i>Hypericum humifusum</i>	sällsynt och minskande på öppen fuktig sand, särskilt i mellersta Kalmar län
Bergjohannesört <i>H. montanum</i>	ganska sällsynt, parant art, minskande
Hedjohannesört <i>H. pulchrum</i>	en av de växter som kommit in med tyskt virke
Strandviol <i>Viola stagnina</i>	översvämmade stränder, försvinnande art med vitaktiga blommor
Sumpviol <i>V. uliginosa</i>	typisk för vattendrag i SO; gärna bild av massförekomst i blom
Skafslankrypa <i>Elatine hexandra</i>	sent upptäckt art som visat sig rätt vanlig i väster, verkar ha ökat genom regleringar

Stor häxört <i>Circaea lutea</i>	en av de sist upptäckta spontana arterna, Västervik Västra Ed 200 m S Fårestad
Amerikansk dunört <i>Epilobium adenocaulon</i>	explosionsartat spridd sedan ca 1950
Alaskadunört <i>E. glandulosum</i>	sen inkomling, ännu rätt ovanlig (bild som visar skillnaden mot föregående)
Rosendunört <i>E. hirsutum</i>	expanderande på näringsrik mark
Pricknattljus <i>Oenothera rubricaulis</i>	i sen tid urskild men dessutom starkt ökande art
Hönsbär <i>Cornus suecica</i>	ej ovanlig i ett välvagränsat område i SV, minskande
Fältmartorn <i>Eryngium campestre</i>	en av de växter som kommit in med tyskt virke
Hundkåx <i>Anthriscus sylvestris</i>	starkt ökande "kväveväxt", nu ett hot mot arter och miljöer
Kvanne <i>Angelica archangelica</i>	mest i klippskärgården
Krypflöka <i>Apium inundatum</i>	sällsynt, sydvästlig art i grunda vatten
Strandnärl <i>Bupleurum tenuissimum</i>	sällsynt vid kusten, mest längst i söder
Odört <i>Conium maculatum</i>	stållig skräpmarksväxt, minskande
Spenört <i>Laserpitium latifolium</i>	östlig, karaktäristisk för varma lövskogsbryn
Mästeröt <i>Peucedanum ostruthium</i>	gammaldags läkeväxt, kvarstående vid bebyggelse, mest i väster
Slidsilja <i>Selinum dubium</i>	sällsynt vid moränkusten, betesberoende och försvinnande

Ljungväxter - strävsbladiga

Ryl <i>Chimaphila umbellata</i>	glesa gammaldags barrskogar, minskande
Nordkråkbär <i>Empetrum nigrum</i> ssp. <i>hermaphroditum</i>	nordlig växt på sydliga utposter i klippskärgården
Klockljung <i>Erica tetralix</i>	mycket utmärkande för myrar i sydväst
Grönpyrola <i>Pyrola chlorantha</i>	i gles, gammaldags barrskog
Skvattram <i>Rhododendron tomentosum</i>	östlig myrväxt med skarp västgräns. Fantastisk blomprakt!
Blåbär × lingon <i>Vaccinium myrtillus</i> × <i>vitis-idaea</i>	mycket sällsynt, steril hybrid
Lingon <i>V. vitis-idaea</i>	sinnbilden av Småland för många!
Knutört <i>Anagallis minima</i>	småväxt och svårupptäckt ört på fuktig sand, minskande
Grusviva <i>Androsace septentrionalis</i>	torr grusmark, numera mest på bangårdar och järnvägar
Skogstysing <i>Lysimachia nemorum</i>	i Sverige en Skåneart men med en märklig utpostlokal vid Västervik
Backtrift <i>Armeria maritima</i> ssp. <i>elongata</i>	mycket spridd längs stora vägar (bild som visar vägkantsspridningen)
Flockarun <i>Centaureum erythraea</i> var. <i>erythraea</i>	naturliga fodermarker, mest i NO, nu nästan försvunnen
Klockgentiana <i>Gentiana pneumonanthe</i>	stränder och fuktig betesmark i SV, minskande

Fältgentiana <i>Gentianella campestris</i>	karaktärsväxt för naturliga fodermarker, starkt minskande
Stenmåra <i>Galium saxatile</i>	mycket karaktäristisk för sydvästra Småland med skarpt avgränsad utbredning
Backmåra <i>G. suecicum</i>	sydlig med liten och isolerad, vålavgränsad utbredning
Dvärgmåra <i>G. trifidum</i>	ganska förbisedd art med svensk sydgräns vid Åsnen
Ljungsnärja <i>Cuscuta epithymum</i> var. <i>epithymum</i>	sällsynt nära kusten
Strandsnärja <i>C. europaea</i> ssp. <i>halophyta</i>	sällsynt vid kusten
Paddföt <i>Asperugo procumbens</i>	gammal gårdsväxt, mest i öster
Stickelfrö <i>Lappula deflexa</i>	ytterst isolerad förekomst på Taberg
Smalbladig lungört <i>Pulmonaria angustifolia</i>	sällsynt på torra åsar i öster; liten svensk utbredning. Viktig!

Kransblommiga – klockväxter

Drakblomma <i>Dracocephalum ruyschiana</i>	solöppna åsar, nu bara 1 lokal (Sävsjö)
Praktgulplister <i>Lamiumstrum galeobdolon</i> ssp. <i>argenteum</i>	en växt som spritt sig kraftigt i sen tid
Hjärtstilla <i>Leonurus cardiaca</i>	gammaldags gårds- och läkeväxt, minskande
Kungsmynta <i>Origanum vulgare</i>	nordostlig art på torr, näringsrik jord
Strandmynta <i>Mentha aquatica</i> ssp. <i>litoralis</i>	mycket utmärkande för stränderna vid Kalmarsund
Toppfrossört <i>Scutellaria hastifolia</i>	stränder vid Kalmarsund, minskande
Stortimjan <i>Thymus pulegioides</i>	ursprunglig i ett begränsat område i sydost; viktig art!
Bolmört <i>Hyoscyamus niger</i>	gammal gårdsväxt
Småsporre <i>Chaenorhinum minus</i>	en av de mest utpräglade järnvägsväxterna
Ljungögontröst <i>Euphrasia micrantha</i>	sällsynt på näringsfattig, hedartad mark
Finnögontröst <i>E. rostkoviana</i> ssp. <i>fennica</i>	sällsynt, östlig art med utposter i Småland
Ävjebrodd <i>Limosella aquatica</i>	mycket sällsynt på stränder
Strimsporre <i>Linaria repens</i>	starkt ökande under 1900-talet med utgångspunkt från Kalmarmrådet
Mellansporre <i>L. repens</i> × <i>vulgaris</i>	strimsporrans hybrid med gulsporre, ökande
Korskvall <i>Melampyrum cristatum</i>	östlig, försvinnande gräsmarksväxt
Natt och dag <i>M. nemorosum</i>	vacker, östlig lundväxt
Höstspira <i>Pedicularis palustris</i> ssp. <i>opslantha</i>	kärr; foto bör vara från lokalen vid Jönköping, varifrån växten först beskrevs
Kärspira <i>P. palustris</i> ssp. <i>palustris</i>	på stränder och i fuktiga ångar, starkt minskande
Kung Karls spira <i>P. sceptrum-carolinum</i>	fuktångar, av åtskilliga lokaler återstår en i Sävsjö
Granspira <i>P. sylvatica</i>	på stränder och i fuktångar, minskande, gärna bild av massförekomst
Strandveronika <i>Veronica longifolia</i>	spontan på sydliga utposter i Klippskärgården

Hällveronika <i>V. longifolia</i> × <i>spicata</i>	ursprunglig i <i>Sävsjö Vigstad</i> och <i>Hultsfred Virserum</i> Klintahål
Sumpblåddra <i>Utricularia stygia</i>	växten beskrevs som ny under inventeringen
Rödskäppar <i>Plantago media</i>	dels grästörnkomling, dels naturlig gräsmark längst i norr, vacker!
Sommarfläder <i>Sambucus ebulus</i>	klassisk art med få men ofta vidlyftiga förekomster
Linnea <i>Linnaea borealis</i>	till omslaget!
Småvänderot <i>Valeriana dioica</i>	väl avgränsad förekomst i SV
Strandvänderot <i>V. sambucifolia</i> ssp. <i>sahina</i>	vanlig i klippskärgården
Fältvädd <i>Scabiosa columbaria</i>	på bastik, solöppen mark i NV
Skogsklocka <i>Campanula cervicaria</i>	östlig art i betade skogar, starkt minskande
Notblomster <i>Lobelia dortmanna</i>	karaktärsart för grusbotten i klarvattenssjöar

Korgblommiga

Kattfot <i>Antennaria dioica</i>	välkänd art i betesmarker och glesa skogar, minskande
Slättergubbe <i>Arnica montana</i>	karaktärsväxt för den gamla heden och för slätterängar, minskande
Klubbfibbla <i>Arnoseris minima</i>	gammalt, försvinnande ogräs på sandiga åkrar, i Småland östlig
Bolltistel <i>Echinops sphaerocephalus</i>	helst från en gammal förekomst i östra Småland
Spåtistel <i>Carlina vulgaris</i>	vacker representant för betesmarker i öster, minskande
Jordtistel <i>Cirsium acaule</i>	kalkälskande art på betesmarker, nästan bara öster om Vättern
Hampflockel <i>Eupatorium</i> <i>cannabinum</i>	vanlig i högtvegetation vid kusten och vid stora åar
Gullkrage <i>Glebionis segetum</i>	en gång ett besvärligt åkerogräs, nu nästan försvunnen
Hedblomster <i>Helichrysum arenarium</i>	sydlig hedväxt, nu bara på en lokal
Hökfibbla <i>Hieracium</i>	ca 4 arter som bara finns i Småland, är lätigenkännliga eller särskilt attraktiva
Åkerfibbla <i>Hypochoeris glabra</i>	sydvästlig ogräsart på näringsfattiga åkrar, försvinnande
Fjällskära <i>Saussurea alpina</i>	bara på en lokal öster om Vättern; den småländska växten avviker från fjällformen
Svinrot <i>Scorzonera humilis</i>	karaktärsart för en typ av mycket värdefulla ångar
Maskrosor <i>Taraxacum</i>	några karakteristiska arter ur olika sektioner
Strålöga <i>Telekia speciosa</i>	gamaldags, praktfull prydnadsväxt, spridd på ganska få platser
Strandbaldersbrä <i>Tripleurospermum</i> <i>maritimum</i>	utmärkande för tångstränder vid kusten

Myrtiljeväxter – tågväxter

Myrtilja <i>Narthecium ossifragum</i>	typisk för myrar i sydvästra Småland
---------------------------------------	--------------------------------------

Kransrams <i>Polygonatum verticillatum</i>	i Småland nästan bara i den västra delen
Lundvårdök <i>Gagea spathacea</i>	sällsynt lundväxt, mest kring Jönköping och Västervik
Luddvårdök <i>G. villosa</i>	inkomling med barlast eller jord, mycket sällsynt i hela landet
Skärgårdsgräslök <i>Allium schoenoprasum</i>	en för klippskärgården mycket utmärkande växt
Påsklilja <i>Narcissus pseudonarcissus</i>	bilder av gamla sorter!
Brokiris <i>Iris versicolor</i>	utkommen från trädgårdar, spridd på sötvattensstränder
Vit skogslilja <i>Cephalanthera longifolia</i>	sällsynt i NO
Röd skogslilja <i>C. rubra</i>	sällsynt i det inre av nordöstra Småland
Majnycklar <i>Dactylorhiza majalis</i>	praktfull orkidé, delvis nyinvandrad
Adam och Eva <i>D. sambucina</i>	vanlig och karakteristisk vid och nära kusten i NO
Mossnycklar <i>D. sphagnicola</i>	västlig, mest i näringsfattiga kärr
Purpurknipprot <i>Epipactis atrorubens</i>	på mager jord i nordost
Skogsknipprot <i>E. helleborine</i>	på mager jord, ganska sällsynt i öster
Skogsfru <i>Epipogium aphyllum</i>	mytomspunnen växt, som svensk först upptäckt i Småland
Brudsporre <i>Gymnadenia conopsea</i>	på fuktig, hävdad gräsmark, starkt vikande
Sankt Pers nycklar <i>Orchis mascula</i>	mest på hävdad ängsmark, ännu på många platser i SO men minskande
Nattviol <i>Platanthera bifolia</i>	i magra, ogödslade ängar och hagar, starkt minskande
Kupandmat <i>Lemna gibba</i>	i t ex hullikar i skärgården
Revsvärling <i>Baldellia repens</i>	vid två sjöar längst i nordost, få lokaler i södra Sverige
Flytsvålning <i>Luronium natans</i>	nyupptäckt i Hängasjön i SV, ytterst sällsynt i Europa
Bäcknäte <i>Potamogeton polygonifolius</i>	vanlig i näringsfattiga, grunda vatten men föga norr om Småland.
Flotagräs <i>Sparganium gramineum</i>	näringsfattiga, klara sjöar; bild av flytbladen, helst även med blomskott
Stortåg <i>Juncus articulatus</i> var. <i>hylandri</i>	tidigare föga beaktad kustväxt
Svärdtåg <i>J. ensifolius</i>	nyupptäckt, inkommen med gräsfrö vid stora vägar
Strandtåg <i>J. maritimus</i>	vanlig vid moränkusten, mycket specifik för södra Småland
Dytåg <i>J. stygius</i>	på lösbottnar i stora myrar i väster och nordväst; svensk sydgräns

Halvgräs och gräs

Kärrull <i>Eriophorum gracile</i>	ganska ovanlig, nordlig art; elegant!
Grönstarr $\times$ ängstarr <i>Carex demissa</i> $\times$ <i>hostiana</i>	Smålands vanligaste starrhybrid, konkurrerar ofta ut ängsstarran vid igenväxning
Ängstarr <i>C. hostiana</i>	karaktärsväxt för översilad slättermark, numera ovanlig i ren form

Spådstarr <i>C. disperma</i>	landets sydligaste lokaler finns i norra Småland
Klotstarr <i>C. globularis</i>	nordlig art med isolerad sydlig förekomst
Hartmansstarr <i>C. hartmanii</i>	i tidigare slåtterängar på något översläd mark; nog förbisedd
Dystarr <i>C. limosa</i>	karakteristisk för fattigkärrn, ofta vid myrgölar
Vitstarr <i>C. livida</i>	jögonenfallande men sällsynt art på gungfly, sydliga utposter i Småland
Repestarr <i>C. loliacea</i>	särskilt i fuktig, näringsrik granskog, nordlig, sällsynt i Småland
Snårstarr <i>C. pairaei</i>	ytterst vanlig i stora delar av Småland, saknas västerut och norrut i landet
Slidstarr <i>C. vaginata</i>	fuktiga skogar; sydgräns i Småland
Ag <i>Cladium mariscus</i>	gärna foto från den nyupptäckta havsstrandsförekomsten
Flytsäv <i>Isolepis fluitans</i>	sällsynt, sydvästlig art, i Småland endast i västligaste delen
Kvarnven <i>Agrostis scabra</i>	inkomling, speciell för västervikstrakten
Kösa <i>Apera spica-venti</i>	starkt minskande sädesogräs som ännu är vanligt i delar av Kalmar län
Strävkloster <i>Bromopsis benekenii</i>	i måfika skogar, mest i NO
Brinkloster <i>Bromus commutatus</i>	sällsynt inkomling som hållit sig kvar länge i Vimmerby
Sjövåtel <i>Deschampsia setacea</i>	sällsynt, sydvästlig art på lågegrunda sjöstränder i söder och väster
Skogssvingel <i>Festuca altissima</i>	exklusiv art från måfika skogar
Vildris <i>Leersia oryzoides</i>	sällsynt vid Emån och Lagan; vore fint med bild på blommande exemplar!
Strandrag <i>Leymus arenarius</i>	från ursprunglig lokal vid Vättern
Silvergräs <i>Poa pratensis</i> ssp. <i>subcaerulea</i>	fömarika skogar; rätt förbisedd utanför Småland

John Christoffersson; Villa Vibo, Långemåla; 570 76 Ruda

Margareta Edqvist; Syrengatan 19; 571 39 Nässjö

Thomas Karlsson; Skogsvägen 46; 122 63 Ensede

Åke Rühling; Humlekärrshultsvägen 10; 572 41 Oskarshamn

Medlemsavgiften i Smålands Flora för 2006

Med detta nummer följer ett inbetalningskort för medlemsavgiften 2006, som är 50 kr och som inkluderar årets två nummer av föreningens tidskrift Parnassia.

Glöm inte att skriva namn och postgironummer på inbetalningskortet!

Uppege gärna också telefonnummer och e-postadress!

Styrelsen

Nästa nummer av Parnassia

Utgivningen av Parnassia 2006:2 bör kunna hålla följande tidschema:

inlämnande av artiklar	senast 31 oktober;
redigering	klar 5 november;
tryckning och utskick	klart 20 november.

Du läsare är välkommen att skriva en artikel – kort eller lång – eller en liten notis. Ta kontakt med någon av oss tre i redaktionskommittén!

Det är enklast om Du skickar texten via elektronisk post, och det är en fördel om texten bifogas det elektroniska brevet i formatet Word för PC, men det går också bra om texten finns i själva brevet (texten kan då kopieras till Word). Om texten inte är alltför lång går det bra att skicka den nedskrivna på ett papper.

Det vore trevligt om Du har någon bra teckning, annan bild eller karta som kan komma med i tidskriften. Du kan skicka bilden per post, men det går också utmärkt att bifoga den till ett elektroniskt brev, enklast som .jpg-fil. Glöm inte att ange var bilden kommer från.

Redaktör: Jan-Erik Hederås; Tyningegatan 21; 252 76 Helsingborg
Tel. 042 – 14 03 91; E-post: je.hederas@telia.com

Margareta Edqvist; Syrengatan 19; 571 39 Nässjö
Tel. 0380 – 106 29; E-post: margareta.edqvist@telia.com

Åke Rühling; Humlekärrskultsvägen 10; 572 41 Oskarshamn
Tel. 0491 – 771 61; E-post: ake.ruhling@telia.com

Äldre nummer av Parnassia säljes

Äldre nummer av Parnassia (år 1992–2000) säljes för 15,-/styck. Hela sviten (18 nummer) kostar 200,-. Av några nummer finns bara ett fåtal exemplar kvar. Om så behövs kommer de att nykopieras och kan då få ett något avvikande utförande.

Från år 1988–1991 (8 nummer) finns få nummer kvar och de säljes endast i hel svit för 100,-.

Kostnader för porto och emballage tillkommer.

Beställ hos Allan Karlsson, tel. 0381 – 104 16,
E-post: allan.karlsson@adress.eksjo.com

Parnassia årgång 19 2006:1

ISSN 1404-3785

Innehållsförteckning

- 1 *N. Njordson: Det första inventeringslägret*
- 10 *De Vilda Blommornas Dag söndagen den 18 juni 2006*
- 10 *Årsmötet 2006*
- 11 *Projektgruppen för Smålands Flora: Vi efterlyser artporträtt till Smålands Flora!*